

kort geding

THEATER

Baal

Theater Antigone.

Gezien op 19 maart. Tot 26 maart ub Kortrijk, daarna op reis tot 7 mei.

★★★☆☆

Wenig tieltfiguren uit de toneel-geschiedenis zijn zo ongetuigd als Baal, de jonge Augsburgse dichter die Bertolt Brecht op zijn twintigste schiep naar zijn even-

beeld: non-conformistisch, anti-bourgeois, bohémien, vol storm-und-drang. Baal trekt meisjes aan om ze af te stoten, veegt de vloer aan met zijn schuifelende moeder, volgt enkel zijn eigen aandrif.

Al was Brechts theorie over 'vreemding' in 1918 nog lang niet geschreven. Baal heeft er alle kenmerken van. Het stuk omvat een reeks korte schetsen op allerlei plekken, van het cabaret tot in het bos. Zo ook Baal zelf: als een kamleon flirt hij met zijn omgeving.

om die dan vierkant tegen zich in het harnas te jagen. Kerk, staat, arme dronkelui: allemaal krijgen ze ervan langs.

Baal is dan ook in vele pakjes gestopt. Nu eens een hipster, dan weer een subversteve kunstenaar of een getoemteerde rockster genre Jim Morrison. Bij Theater Antigone hebben Raven Ruell en Jos Verbist het vooral voor Baals jeugdige branje, zijn keuze om elk moment zichzelf te zijn, los van compromissen of andermans be-

langen. Hier dus geen sociologische analyse of een politiek pamflet. Baals donderspech legen alle wereldse kul keert zich zelfs van het publiek af. Wat Antigone thematiseert, is een persoonlijke levenshouding. Hoe contrain durven we nog zijn?

Zo is deze Baal (Vincent Hennebicq) confrontierend dicht op de zaal geschoven. De andere personages zijn slechts zijn bezoekers. Baal flint ze: als curiosa van een schijnsamenleving, maar ook als snoezige speeltjes, zoals pornografischeurs dat doen. Het handcam-vidoebeeld, geprojecteerd op een rij houten draaipanelen, stopt het theaterstuk terug in de psycholo-

gische mal waar Brecht het uit wou. Maar de bijzondere esthetiek schraaft wel de groezelige sfeer van de voorstelling: zwart-wit, art brut, direct, vuig, ambulant.

De kunst van Baal ensceneren is dan ook om er een sprekende vorm voor te vinden, veelteer dan een antwoord op Baals onbevattelijkheid. Dat is Antigone prachting gelukt, zeker met zijn mix tussen veelteer tronsche Vlaamse acteurs als Tania Van der Sanden en Dominique Van Malder, en intensief spelende Franstalige acteurs die hun Nederlands opspuwen als stroop. Alles aan deze *Baal* schuurt, en blijft toch plakken.

WOUTER HILLAERT